

HÍRADÓ

Informativo da Associação Beneficente 30 de Setembro - Brasileira Magyar Segélyegylet

Ano 18 - Nº 42 - São Paulo, maio de 2005

Anyák napja

Hódolat az Édesanyáknak

Sohasem fogod méltóképpen meghálálni mindazt az önfeláldozó szeretetet, amit Édesanyádtól kaptál. Menj, és csókolj kezét neki ha még él, vagy ha már nem, mondj egy imádságot Érte, és fogadd el a HÍRADÓ anyáknapj hódolatát az Ő részére e számunkban közölt három költemény útján, amelyek a magyar lírai költészet gyöngyszemei.

József Attila: Mama

Már egy hete csak a mamára
gondolok mindig, meg-megállva.
Nyikorgó kosárral ölében,
ment a padlásra, ment serényen.

Csak ment és teregetett némán,
nem szidott, nem is nézett énrám
s a ruhák fényesen, suhogva,
keringtek, szálltak a magosba.

Én még őszinte ember voltam,
ordítottam, toporzékoltam.
Hagyja a dagadt ruhát másra.
Engem vigyen föl a padlásra.

Nem nyafognék, de most már késő,
most látom, milyen óriás ő -
szürke haja lebben az égen,
kékítőt old az ég vizében.

Confira nesta edição:

Aconteceu na comunidade (pg. 3-10)

Mensagem da Diretoria (pg. 2)

Artigo de capa (pg. 3)

Comemoração de 15 de março (pg. 6)

Centenário do nascimento de József Attila (pg. 9)

Festa de Maio no Lar Pedro Balázs (pg. 10)

Conheça o país dos ancestrais (pg. 11-13)

Entrevista com o Padre László Kárpáti (pg. 15)

Amennyiben Ön is szeretne

ÖNKÉNTESKÉNT

tevékenykedni,

kérjük, hívja Árpádot

a (11) 9688-7426,

(11) 4439-8547

telefonszámokon!

Arculatok szövetsége, avagy a szövetség arculata

Egy idő óta a vállalkozásokat nem csupán gazdasági és pénzügyi eredményeik szerint ítélik meg, hanem egyéb, mint például a szociális felelősség és tartós fejlődés lehetőségének biztosítása területén elért teljesítményeik alapján is. Ez a társadalomnak abból az aránylag új felismeréséből következik, hogy manapság már nincs létjogosultsága az üzletvezetés ama módjának, amely az ipari forradalom kezdete óta alakult ki, s amelyet a XX. század eleje óta egyre nagyobb teret hódító kapitalizmus kielezett. Ezért a vállalatok fokozatosan megváltoztatják kereskedelmi magatartásukat és igyekeznek szociális szempontból felelősségteljesnek mutatkozni, valamint megmutatni, hogy képesek úgy termelni vagy a termelésükhöz szükséges eszközöket úgy előteremteni, hogy ne tegyék visszavonhatatlanul tönkre a környezetet. A közgazdaságtanban ezt nevezik a cégek arculatának. (imázs)

Az arculat egyre fontosabb tényező a fogyasztók vásárlási döntésében. A jó arculat elérése nem a vállalkozók egy fajta új ügyeskedése, hanem a piac szükségszerű velejárója; az a tényező, amitől az egyik vállalkozás sikeresebb lehet, mint a másik. Manapság már nem is létezik cégmegítélés e szempont tekintetbevétele nélkül.

Mi a Segélyegylet részéről úgy véljük, hogy ezek az elgondolások nem csupán az első két szektorra, az iparra és a kereskedelemre vonatkoznak. Hogy elnyerjük-e a társadalom támogatását a harmadik szektorban (szolgáltatások) végzett munkánk folytatására, az attól függ, hogy egy olyan hozzáértő szervezet vagyunk-e, amely szociális téren produktív módon végzi a munkáját és képes-e kielégíteni közönsége kulturális

igényeit. De függ főképpen attól, hogy maga a "piac" is ilyennek lát-e minket! Ebből a célból dolgozunk néhány tervünkön, amelyek megvalósítása reményeink szerint megmutatja majd a közösségnek, (sőt az egész társadalomnak) energiánkat, hozzáértésünket és korszerűségünket a "Küldetésünk"-ben körülírt célok érdekében.

Három nagy munka köti le figyelmünk nagy részét az utóbbi időben: honlapunk létesítése, egy új logo (emléma) megalkotása és az idők otthonának felújítása és átalakítása. Mindezek elindítását erre a hónapra, májusra tervezzük. A mi "üzletágunk" természeténél fogva, ezeket a terveket, gyakorlatilag teljes egészükben, önkéntes munkaerők bevetésével valósítjuk meg. (miként ennek az újságnak szerkesztését és kiadását is). A **honlap**: a Segélyegylet igazgatóságának elgondolása és tervei alapján a "Digipronto" nevű vállalat önkéntes munkával készítette el honlapunkat. Májusban, amint elintéztük a honlap használatával kapcsolatos bürokratikus teendőket, nyilvánosságra hozhatjuk a közönség számára is a címet, és örömmel meghívhatunk majd mindenkit, hogy látogassák honlapunkat és létesítsenek kapcsolatot velünk és közösségünk más tagjaival is rajta keresztül.

Az új **logo** szintén egy a közösségünk tagjaiból álló csoport önkéntes munkájának az eredménye. A reklám és grafika néhány szakmabeli képviselőjét (Szenttamásy Péter, Szentmiklósy Anatol, Kiss Albert) kértük meg arra, hogy áldozza idejét és tehetségét a Segélyegylet számára gyümölcsöző munkára. A fölmerült javaslatokat átszűrtük és kiválogattuk. A legjobb példányokat a

március folyamán a Segélyegylet székházában megforduló honfitársak megtekinthették. Kérésünkre választottak az adott lehetőségek közül, és válaszaikat később, a végső döntés meghozásakor figyelembe vettük. Következő feladatunk, hogy a kiválasztott logo ott legyen minden nyilvánosságra jutó tárgyon: levélpapíron, propaganda-füzeteken, újságon, események színhelyén, stb.

Az **Otthon részleges megújítása** az igazgatóságnak azt az erőfeszítését jelképezi, hogy a Balázs Péter Idősek Otthona alkalmasabbá váljon tágabb körű közönség befogadására, s ez által egyre kevésbé függjön a Segélyegylet anyagi háttérétől, közeledve az önfenntartás ideális állapotához. Nagy előrelépés volt ebben az ügyben, hogy mostanra a bentlakó idősöknek már van szakorvosa, pszichológusa és fizioterapeuta. Ez a megújítás immár utolsó szakaszához érkezett. Az eddigi eredményeket május 1-jén nyilvános ünnepség keretében bemutattuk a közönségnek. Az utolsó simítások elvégzéséhez szükségünk van az Ön hozzájárulására is, melyet bármely formában: önkéntes munka, adományok, részvétel, szívesen fogadunk. Ezzel Ön is hozzájárulhat ahhoz, hogy javuljon az ott lakó idős személyek életminősége.

Három terv, egy arculat keresésére. Ezeket az arculatokat egyesítve, kívánjuk kialakítani az egyesület arculatát.

Koszka Árpád
Magam
és igazgatósági kollégáim
nevében

Az új logo

Fordította: Ráth Károly

HÍRADÓ é uma publicação da Associação Beneficente 30 de Setembro - Brasileira Magyar Segélyegylet

Fundador: Gedeon Piller

Equipe editorial: Charles Ráth, Hilda Budavári, Károly János Gombert Redação: Rita Szűcs-Molenkamp

Tiragem: 500 exemplares - Distribuição interna

Diretoria da Associação Beneficente 30 de Setembro:

Presidente: Francisco Tibor Dénes; Vice-presidente: Madalena Judite Ráth; 1º Tesoureiro: Árpád João Koszka; 2º Tesoureiro: Elemér Nedavaska; 1ª Secretária: Alinka Lépine; 2ª Secretária: Charlotte Németh

Endereço: Rua Gomes de Carvalho, 823 - Vila Olímpia - São Paulo - SP - CEP 04547-003

Telefone/Fax: 55-11-3849-0293

E-mail: 30desetembro@uol.com.br

A Segélyegylet és magyar nyelvtanítás

Mire van szüksége egy áttelepülő, kivándorló vagy menekült népcsoportnak? Elsősorban betéví falatra, fedélre a feje fölött és munkalehetőségre, de rögtön ezek után következik a templom és az iskola. Így van ez, akár önszántából, akár kényszerből emigráló csoportról van szó.

Így történt a Brazíliába tömegesen kivándorló magyarok esetében is a múlt század huszas/harmincas éveiben, amikor São Paulóban - a fővárosban és a vidéken egyaránt - tucat számra keletkeztek és működtek magyar iskolák. Az akkor még egészen fiatal Magyar Segélyegyletnek nagy szerepe, oroszánrésze volt a kulturális munkában, az iskolák szervezésében és fenntartásában. Ám minden igyekezetet derékba tört a második világháború. Még az utcán sem volt szabad másképp, mint portugálul beszélni, különösképpen az "ellenséges" országok nyelvén! (és mit tudta az a brazil rendőr, hogy valaki angolul vagy németül szól-e?). Iskoláinkat azonnal hatóságilag bezárták. Fennmaradását biztosítandó, a Segélyegyletnek sikerült gyorsan megváltoztatnia a nevét és született brazil vezetőségre szert tennie.

És a magyar iskolák? A háború vége óta kerek 60 esztendő telt el. Teljes szabadságban, demokráciában élünk, még sincs azóta sem magyar iskolánk széles ez országban!

Persze akadtak időközben próbálkozások, szép tervek és jó elgondolások a magyar nyelv tanítása és terjesztése érdekében. A teljesség igénye nélkül, hadd sorolunk fel, mozaikszerűen néhányat ezek közül.

Megemlíthetjük a bencés pátterek kezdeményezését, mely inkább volt magyanyelvű, improvizált tanfolyam, mint iskola. Ennek haszonélvezői mi voltunk, a háború elől menekült, itt letelepedett családok fiataljai, akik

összegyűltünk 1950 táján, a Praça Patriarca-i (azóta lebontott) néhány emeletes épületben, ahol Kerényi Olaf páter magyar irodalomtörténetre;

rendtársa, Sarlós Engelbert matematikára; Dom Hets Aurélián portugál nyelvre; míg a Vila Anastácio-i plébános bácsi Szelecz Arnold földrajzra tanított minket. Nem sokáig tartott, de nagyon kedves emlék mindnyájunknak, akik ebben részt vehettünk.

Pár éven belül megalakult, majd gyors fejlődésnek indult, különösen miután kiköltözött Morumbira, a Szent Imre Kollégium, az ország egyik legjobb középiskolája. Bár magyar kezdeményezés volt, nem magyar származású fiatalok tanítását célozza. Sok magyar ünnepély és rendezvény színhelye, nagyobb részét még ma is magyar bencések vezetése alatt, de brazil, portugál nyelvű iskola.

II. János Pál Pápa Őszentsége egyik braziliai útja alkalmával megtisztelte jelenlétével a kollégiumot, elfogadván a meghívást szállásra, a Szent Gellért kolostorba.

Jó néhány esztendővel később, 1995-ben Nt. Bolla Árpád, evangélikus lelkész elhatározta, hogy keresztény szellemű magyar óvodát nyit São Paulóban az itt született magyar származású gyermekek részére. Minden energiáját latba vetette és megnyerte sokak támogatását. A "HÍRADÓ" 20. számának 3. és 4. oldalán megjelent cikk fényes bizonyíték arra, hogy a Segélyegylet - erkölcsileg és anyagilag egyaránt - nagymértékben támogatta és segítette e vállalkozást. Már-már azt reméltük, hogy a tervezett óvoda majdan magyar iskolává fog nőni, de sajnos nem így történt, kútba esett a szép terv, a lelkész visszatért Európába, és nekünk tovább kellett várnunk, há-

Ez történt...

január 8.

A Magyar Ház adott helyet a Bélyeggyűjtők első találkozásának. Az összejöveteleket minden hónap második szombatján tervezik megrendezni.

január 26-27-28.

A Pántlika Táncsoport intenzív továbbképzése a koreográfus Tímár Mátyással, akinek édesapja a legendás Tímár Sándor, akinek etnológiai tanulmányai, kutatásai nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy a magyar néptánc iránt újra megnövekedett az érdeklődés.

január 29-február 5.

Beiratkozás a Magyar Nyelvtanfolyamra a Segélyegylet székházában. Az előzetes felmérések híven tükrözték a valóságot: nem várt számú érdeklődő kereste fel a Segélyegyletet, és iratkozott be a tanfolyamra.

(lásd kapcsolódó cikkünket a 3-5. oldalon)

január 29.

A Balázs Péter Otthonba látogattak a Koreai Kolónia képviselői Chul Um Kim, Kyung Chul Kim és Amílcar Selihevic.

február 3.

Az Öregcserkészek és Barátaik ez évi első találkozója ízletes vacsora kíséretében. Fejér Szabolcs beszámolt magyarországi, szociális-gazdasági helyzetre vonatkozó tapasztalatairól.

február 12.

A Bélyeggyűjtők találkozója a Magyar Házban.

Ez történt...**február 14.**

A Brazíliában működő magyar egyesületek és csoportosulások vezetőinek találkozója a Magyar Házban. A vezetők röviden összegezték 2004. évi tevékenységeiket, és vázolták 2005-re vonatkozó terveiket különös tekintettel a tervezett rendezvények időpontjára, megakadályozandó az időbeli ütközéseket.

február 21.

Maris Zsolt, a São Paulo-i Magyar Főkonzulátus Főkonzulja ünnepség keretében átnyújtotta a Magyar Nyelvtanfolyam vezetőségének a Magyarországról érkezett könyveket és didaktikai játékokat. Ezzel a beszerzéssel a Főkonzul úr alapvetően hozzájárult ahhoz, hogy a Segélyegylet formába tudja önteni régi, a magyar nyelv intézményes oktatására vonatkozó tervét. (lásd cikk 3-5. oldal)

február 23.

A Magyar Nőszövetség (Liga das Senhoras Húngaras) találkozója a Magyar Házban tombola és ebéd kíséretében.

február 27.

A Magyar Ház és a Segélyegylet újra megrendezte a tradicionális Magyar Ételfesztivált. Rekordszámú, 170 db ebédet szolgáltak fel. Gratulálunk az esemény népszerűségéhez!

március 1.

Nagy nap a São Paulo-i magyar kolónia életében: megkezdődött a Magyar Nyelvtanfolyam, melynek a Segélyegylet ad otthont. Az órákat kedden, szerdán, csütörtökön este; szombaton délelőtt tartják. (lásd cikk 3-5. oldal)

tha egyszer mégis lesz magyar iskola São Paulóban.

Föltétlenül meg kell említenünk a külföldön működő magyar cserkészcsapatok áldozatos, mintegy 56 éve folyó nagy munkáját, amely kiterjed a magyar nyelv, történelem és néprajz állandó tanítására a rendszeres cserkészmunka keretében és azzal párhuzamosan.

Sajnos a brazíliai magyar nyelvű sajtó nem közölte azt a rendkívül érdekes, sőt izgalmas cikket, amely Piller Éva tollából az Argentínai Délamerikai Magyar Hírlapban jelent meg Jáki Ákos magyar nyelvtanár Magyarországról való kihozatalának hosszadalmasan elhúzódó "novellá"-járól. Jóformán soha másutt nem tapasztalt adminisztrációs és bürokratikus nehézségek és - főként a magyar hatóságok részéről támasztott - nekünk fölöslegesnek tűnő követelmények hosszú soroza-

ta okozta, hogy évekig (!) kellett várunk a tanár megérkezésére. Míg sok más ország magyarjai, akik szintén nyelvtanárt vártak hazulról, már lemondtak a további, haszontalannak látszó várakozásról, "mi brazilok", befogadó hazánk polgárainak szelídbarány vérmérsékletéhez hűen, képesek voltunk kivárni. Hozzánk, sikerült Ákosnak megérkeznie.

Az azóta eltelt négy esztendőben gyorsabb iramot vettek az események. Egyre többen jelentkeztek nyelvtanulásra, kezdő és haladó szinten egyaránt, és később részben ezek közül kerültek ki az oktatók.

És most egy szép szombat estén, március 12-én, nagy esőzések, trópusi felhőszakadások szünetében, összegyűltünk egy újabb nagy kez-

detet ünnepelni és megint erősen reménykedni, hogy végre most majd sikerül! Igen, itt vagyunk a São Paulo-i Magyar Házban, ahol már hónapok óta folynak az előkészületek rendszeres magyar nyelvtanfolyamok megindítására. Amint végignézzük a jelenlévők során, a kipirult arcú tanulók (felnöttek és fiatalok) várakozó izgalma minket is hatalmába ejt, és jóleső érzéssel várjuk, mi is fog most történni. A tanárok és tanárnők

Tanulók és tanárok a tanteremben fontos feladatuk tudatában kíváncsi-an néznek az események elé. A megannyi látogató, köztük a ma este esedékes harmadik "táncházt"-ra összegyűlt vidám és lelkes közönség, szintén megérzi a nagy pillanat jelentőségét. Mi pedig visszagondolunk az elmúlt hetek versenyfutására. Igen, versenyfutás volt ez, mégpedig az idővel, hogy minden idejében készen legyen. A Segélyegylet vezetősége tudta, hogy nagy fába vágta fejszójét és nagyon vigyázott arra, hogy semmi fontos teendőről meg ne feledkezzenek. Tudták, hogy minden komoly vállalkozást tudományosan megszervezett, alapos piackutatással kell kezdeni. Megvizsgálva az eredményeket, rájöttek, hogy igenis, komoly érdeklődés van a magyarok barátai, de főként a magyarok leszá-

mazottai körében a sokak által le-
nézett és haszontalannak vélt magyar
nyelv elsajátítása iránt.

Kiderült, hogy sok esetben a kíván-
dorlás utáni második nemzedék el-
felejt magyarul, de a nemzeti érzés
tovább pislákol a tudatok alján, és a
harmadik, sőt olykor a negyedik em-
beröltő, még ha nem is ismeri Alföldi
Géza költeményét, rájön arra, milyen
fontos, hogy "...csak a gyökér ki-
tartson" és nekiindul magyarul tanul-
ni!

Néhány hét alatt sikerült nyélbe ütni
a nagy tervet: összehívták a legjobb
szakembereket, mozgósították az
önkéntes munkaerőket, és Főkon-
zultusunk segítségével kitűnő
tankönyvek érkeztek az Óhazából,
amiket - hála a nagy keresletnek -
még ki is kell egészíteni további im-
portálással. A Segélyegylet és a Ma-
gyar Ház karöltve gondoskodtak
megfelelően bebútorozott és felsze-
relt tanteremről. Kihirdették a be-
íratkozás időpontját, és szinte könny-
be lábad az ember szeme,
látva, milyen sokan jelentkeznek!
Csak azért, hogy magyarul tanulja-
nak!

A ma esti együttlét célja az, hogy ta-
núi lehessünk a magyar nyelvtanfolyam
ünnepélyes megnyitásának (bár
maga a kedd, szerda és csütörtök
estékre, valamint szombat reggelekre
tervezett tanítás már március 1-jén

megkezdődött), és "megigyük az ál-
domást". Bevezető beszédében, a
Segélyegylet igazgatósága nevében,
Koszka Árpád főkincstárnok meleg
szavakkal köszönte meg sokaknak
közreműködését, különösképpen ki-
emelve az önkéntes munkavállalók
nagy szerepét. Ezután a Magyar
Köztársaság São Paulo-i Főkonzul-
ja, Maris Zsolt üdvözölte a jelenlé-

Maris Zsolt és Dr. Dénes Tibor
vöket, méltatva a São Paulo-i ma-
gyarság e nagy jelentőségű kezde-
ményezését. Végül dr. Dénes Tibor,
a Segélyegylet elnöke szólt az este
fontosságáról és kifejezte a nagy
vállalkozás sikerébe vetett remény-
ségét.

Mindezek után azzal a nagyon jóle-
ső érzéssel tértünk haza, hogy íme
újabb kitűnő alkalom nyílik arra, hogy
édes magyar nyelvünk tovább éljen,
virágozzék és terjedjen a brazil szü-
letésű fiatalabb nemzedékek sarjai
között!

Ráth Károly

Gondolatait lejegyezte 2005. március 12-én.

Az év első táncháza

A magyar tánc varázsa megint, immáron harmadik alkalommal, meghozta a bűvkörét.
Csodás volt nézni és még jobb volt részt venni benne. Gida vezetőnk hangulatkel-
tően mutatta be a lépéseket, melyek nagyon egyszerűnek tűntek, amikor néztük őket,
de egy kicsit nehezebbnek, amikor magunk jártuk. A sikerérzet, amikor sikerült követ-
ni az előljárót, nagy büszkeséggel töltötte el a korhatár nélküli résztvevőket.

A sok mozgás meghozta a jó közérzetet, a jó étvágyat, amit finom lángossal és más
finomságokkal lehetett enyhíteni és az italokkal a szomjat oltani.

Akik nézték, gyönyörködhettek, ahogy a táncsoportjaink tagjai eljártak egy-egy
legényest, vagy egy-egy tájegységi táncunkat. A legényesben a fiúk kihívóan
cifrálták a lépéseiket, hogy tetszelegjenek a lányoknak, megmutassák, hogy ki a
legény a táncteremben, majd felkérték a lányokat a táncba, ahol vezették őket, óvták
őket, míg a lányok büszkén, de csalogatósan, bájosan követték a fiúk vezetését.
Táncosaink méltóan és hűen át tudják adni a magyar népi tánc lelkületét.

Budavári Hilda

Ez történt...

március 3.

Öregcserkészek és Barátaik Köre
– A társaságnak új koordinátora
van: Draja Mihajlovics. A március
3-i vacsorával összekötött találko-
zót a Szondi György Cserkészcso-
pat cserkésze, Bircak Patrícia szí-
nesítette érdekes magyarországi
beszámolójával.

március 12.

Ünnepség a Magyar Nyelvtanfolyam
elindulásának alkalmából. Az
eseményen részt vett Maris Zsolt
főkonzul, a Segélyegylet vezetősé-
ge, a tanárok és a tanulók. A Se-
gélyegylet vezetősége szeretné ez
úton is megköszönni mindazok se-
gítségét, akik bármilyen formában
munkájukkal, vagy adománya-
ikkal hozzájárultak, hogy a nyelvtanfolyam
megvalósulhasson.
Az ünnepséget követően meg-
kezdődött a Tánc.
A 2005. év. Első Táncháza, mint a
korábbiak is, nagyon vidám han-
gulatban zajlott.(lásd cikk 5. oldal)

Tánc és multság a Táncházban

Ez történt...

március 19.

E napon tartotta a kolónia a március 15-i ünnepséget. Az ünnepség színvonalát növelte a pittsburghi egyetemi tanár, Dr. Várdy Béla előadása, és Bálint Irén szereplése. Az eseményt koktél zárta.

(lásd cikk a 6. oldalon)

március 22.

A Magyar-Brazil Kereskedelmi- és Iparkamara új Igazgatóságának beiktatása. A Kamara új elnöke: Hankó Álmos. (lásd cikk a 6. oldalon)

Az Igazgatóság tagjai:

Dr. Vajda Gyula, *Tiszteletbeli Elnök*

Dr. Sergio Muniz de Souza, *Első Alelnök*

Ricardo Vieira Ferreira Martins,

Második Alelnök

Dr. Hegedüs György, *Harmadik Alelnök*

Luiz Carlos Bircak, *Igazgató, Titkár*

Sotkovszki Tibor, *Pénzügyi Igazgató*

Jozellito Martins Cordeiro,

Pénzügyi Igazgató-helyettes

Várkonyi Gábor,

Igazgató számviteli ellenőr

Tauszig László, *Igazgató számviteli ellenőr*

Kiss Sándor, *Igazgató számviteli ellenőr*

Kenéz Sándor, *Igazgató*

Renato José Porta Pimazzoni Filho,

Igazgató

Budapesti igazgatók:

Rózsa Tamás

Fiszter Tamás

március 30.

A Szeptember 30. Segélyegylet Évi Közgyűlése. A vezetőség előterjesztette pénzügyi elszámolását, beszámolt első éves működésének eredményeiről, tapasztalatairól, valamint a következő évre vonatkozó projektjeiről, terveiről.

A pénzügyi elszámolást és mérleget a Számvevő Bizottság elfogadta. A Bizottság tagjai közül Richter Klára lemondott a Bizottságban betöltött funkciójáról. Két évtizedes önkéntes munkáját a vezetőség kis emlékekkel honorálta, és a közgyűlés előtt megköszönte Richter Klára munkáját, melyet a magyar közösség érdekében tett.

Nemzeti ünnepünk: március 15.

Nemzeti ünnepünket, március 15-ét ez évben a Könyves Kálmán Szabadegyetem márciusi programjának keretében ünnepeltük meg.

A Magyar Ház nagytermében március 19-én összegyűlt nagyszámú közönséget a Szabadegyetem rektora Linka Ödön apát üdvözölte, aki megnyitva az ünnepélyt, felkérte a jelenlévőket a Himnusz eléneklésére.

A rektor ezután bejelentette, hogy a megemlékezés meghívott előadója, dr. Várdy Béla pittsburghi (USA) egyetemi tanár vízumproblémák miatt nem tudott Brazíliába jönni, de előadását írásban eljuttatta São Paulo-ba és azt dr. Chászár Ede fogja felolvasni.

Az előadás lényegében egy tanulmány volt, ami Kossuth Lajos sokat emlegetett 1851-52. évi észak-amerikai utazásával foglalkozott. Részletesen leírta, hogy Kossuthot milyen lelkesedéssel várták és fogadták az USA-ban, és őt mint a szabadság eszméjének bajnokát tisztelték. Sok városba hívták meg előadást tartani, mindenhol nagy sikere volt, utcákat neveztek el róla és olyan népszerű lett, hogy még a

kalapja is "Kossuth-kalap" néven divatossá vált. Kossuth személyes sikere azonban nem hozott konkrét támogatást a magyar ügy számára. Ennek két oka volt. A rabszolgaság ellenzői (abolícionisták) elvárták volna tőle, hogy nyilvánosan ítélje el a rabszolgaság intézményét, amit Kossuth nem tehetett, hiszen ezt beavatkozásnak tekintették az USA belügyeibe. A másik ok még erősebb volt: az amerikaiak hagyományos tartózkodása attól, hogy belekeveredjenek az európai országok viszályaiba.

A felolvasott komoly történelmi tanulmányt a közönség élénk figyelemmel kísérte és utána nagy tapsal köszönte meg.

Az előadás után Bálint Inci lépett az emelvényre és elszavalta Petőfi Sándor "Élet vagy halál" című megrázó költeményét. A kitűnően előadott és hangsúlyozásában finoman árnyalt szavakat megérdemelt tapsot kapott.

A március 15-i megemlékezés kedves és hangulatos befejezésként a jelenlévők együttesen több közismert Kossuth-nótát énekeltek el.

Kapos László

Új igazgatósága van a Brazil-Magyar Kereskedelmi és Iparkamarának

Dr. Vajda Gyula átadta a Brazil-Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnökségét Hankó Álmosnak. Az esemény március 22-én 19 órai kezdettel zajlott le koktél kíséretében a World Trade Center ünnepi termében.

Az eseményt jelenlétükkel megtisztelte a Magyar Köztársaság Nagykövete Dr. Németh József, és felesége Eszter; a Saõ Paulo-i Főkonzul Maris Zsolt; a Főkonzulátus konzulja Balogh Ferenc, és felesége Teréz; illetve az összes üzletember, akiket bármiféle kapcsolat fűz az üzleti-kereskedelmi élethez Brazília és Magyarország viszonylatában.

Gratulálunk Dr. Vajda Gyulának az elmúlt 12 évben végzett rendkívüli munkájához, és kívánunk további sikeres működést az új igazgatóságnak.

Húsvéti locsolkodás

Legkedvesebb népi szokásaink egyike a húsvéti locsolkodás, mely az ősi ropogány termékenységvarázsló rítus keresztényiesített változata, és hagyományosan húsvét hétfőjén szokták végezni. A legények kútvízzel, a gyermekek – rövid versikék kíséretében - kölni vízzel szokták meglocsolni a lányokat, asszonyokat. A locsolás jutalma általában festett, vagy hímes tojás.

Sajnos a locsolás napját - a húsvéthétfőt - a Rákosi-rezsim Magyarországon rendes munkanappá nyilvánította, talán azért is, hogy ezt az ősi magyaros szokást kiölje a lakosságból, de 1956 után a Kádár-rezsim előbb-utóbb belátta, hogy a húsvéthétfőt újra vissza kell adni a magyaroknak.

A mi cserkészseink is nagyon készültek erre az alkalomra. Locsolóverseket tanultak meg, és finom kölni vizeket hoztak, hogy azzal locsolják meg virágszállainkat, a cserkészlányokat. Ez a locsolás itt São Paulóban a húsvét utáni első hétvégen történt. A lányok szépen festett tojásokkal és finom süteményekkel jutalmazták meg locsolóikat.

Hasonló módon történt ez az 50 éven felüli korosztály körében is: a Ropogósoknál, ahol a hölgyek által megterített gyönyörű asztal telis-tele volt festett tojásokkal, remek süteményekkel. Mert ők is várták ám a locsolóikat! A Ropogós fiúk is kitétek magukért, különösképpen Nagy Szabolcs, aki annyi szép locsoló verset vetett papírra, hogy minden hölgy számára más és más versike jusson. Egyenként húzhattuk ki a magunkét verskészletéből, amiket aztán Szabolcs hatásosan el is szavalt nekünk, majd meglocsolta bennünket. Versei közül néhányat kedvességükért csodáltunk meg, de voltak köztük olyanok is, amelyeknek elolvasása után fergeteges nevetésben tört ki az egész társaság. Természetesen jutalmul a Ropi fiúk is megkapták a szépen festett tojásokat. Tehát nemcsak fiatal lányainkat, hanem az ötvenen felüli hölgyeket is virágokként kezelték, hogy el ne hervadjanak, sőt, boldogan viruljanak a következő húsvéti locsolkodásig!

Budavári Hilda

Ez történt...

március 30.

A CONSCRE (Conselho das Comunidades das Raízes e Culturas Estrangeiras) vezetőségi választása. Elnökké választották Sergio Serber-t, a zsidó közösség képviselőjét; 1. alelnökké Szenttamás János Egont, a magyar közösség képviselőjét; 2. alelnökké Oriana Maculeyt, a chilei közösség képviselőjét; 3. alelnökké Pedro So Keung-t, a kínai közösség képviselőjét; általános titkárrá Stefan von Galent, a német közösség képviselőjét és kincstárnokká Maria Cristina Estevez-t, a kolumbiai közösség képviselőjét.

A megválasztott vezetőséget a Képviselőház elnöke fogja beiktatni.

április 3.

Húsvéti locsolkodás a Ropogósoknál. (lásd cikk a 7. oldalon)

április 7.

Öregcserkészek és Barátaik Köre Az egyre népszerűbb vacsorával egybekötött összejövetelt Kárpáti László Atya beszámolója tette még érdekesebbé, aki néhány éves Sao Paulo-i missziós tevékenység után most Dél-Afrikában tevékenykedik. (lásd cikk a 15. oldalon)

Petőfi Sándor: Füstbement terv

Egész úton – hazafelé –
Azon gondolkodám:
Miként fogom szólítani
Rég nem látott anyám?

Mit mondok majd először is
Kedvest, szépet neki?
Mídon, mely bölcsöm ringatá,
A kart terjeszti ki.

S jutott eszembe számtalan
Szébbnél-szebb gondolat,
Mig állni látszék az idő,
Bár a szekér szaladt.

S a kis szobába toppanék ...
Röpült felém anyám ...
S én csüggttem ajkán ... szótlánul ...
Mint a gyümölcs a fán.

Dunavecse, 1844. április

Ház KIADÓ Ubatubán

hétfőre, vagy
ünnepekre kitűnő
helyen, közel a Praia
Itaguához négy, teljes
felszereltségű lakosztállal.
Információért hívja Lacit az
(12) 3832 1006-os
telefonszámon!

Ez történt...**április 9.**

A Magyar Nőszövetség (Liga das Senhoras Húngaras) ez évi 1. Ünnepeles Ebédje jótékony céllal a Centro Brasileiro Britânico 'The Bridge' termében.

A résztvevőket ízletes, magyar ételekből összeállított büfé, francia borok, üdítők és desszert várta.

A jó hangulatról a Violinos Internacionais élőzenéjével gondoskodott. Tombola is volt, melynek fődíja egy oda-visszaútra szóló SP-RJ repülőjegy volt. (lásd cikk 8. oldal)

április 12 - május 15.

Fotókiállítás József Attila születésének 100. évfordulója alkalmából a Museu da Imagem e do Somban. (MIS)

április 15.

A Főkonzulátus színvonalas, kottéllal egybekötött megemlékezése József Attiláról a MIS-ben.

(lásd cikk a 9. oldalon)

április 16.

Könyves Kálmán Szabadegyetem Az áprilisi soron következő érdekes előadást Matias Estevão Ráth tartotta Responsabilidade Social Empresarial (A munkaadó szociális felelősségvállalása) címmel a Magyar Házban.

április 16-17.

XXV. „Magyar Ház” Teniszverseny a Teniszegylet szervezésében. Három csoportba beosztott 20 versenyző részvételével zajlott a verseny. Felkészült sportolók, lelkes szurkolók, gyönyörű időjárás, befejezéséig pedig nagyon ízletes ebéd jellemezte az eseményt.

Eredmények:

*„A” csoport: 1. Plank Róbert,
2. Hankó Álmos,*

A Nőszövetség híreiből

Ragyogóan sikerült a São Paulo-i Magyar Nőszövetség első ünnepi ebédje a Centro Brasileiro-Britânico virágokkal gazdagon feldíszített helyiségeiben. A rendezvény értelmi szerzője és gondos kivitelezője ezúttal is Saurer Ingrid volt, a São Paulo-i magyar koloniális ünnepek fáradhatatlan nagyasszonya.

Az érkezőket három mosolygós cserkészlány (Alexandra, Carolina, Diana) fogadta bájos kalocsai népviseletben. Több mint 140 vendég jelent meg és élvezhette, kitűnő hangulatban, a büfé magyaros ínycségeit (dicséret és elismerés Ujj Tünde szakácsművészetének!), a remek francia borokat, miközben a “Violinos Internacionais” vonós-együttes művészei jobbnál jobb számokkal szórakoztatták a közönséget.

Ebéd közben Saurer Ingrid meleg szavakkal üdvözölte a vendégeket, majd sorra került a “Grupo Semilla Columbiana” táncegyüttes kis művészeinek bemutatója, mellyel osztatlan sikert arattak.

Nem maradhatott el természetesen a hagyományos sorsolás sem, sok értékes nyereménytárggyal: a nap “sortudo”-ja Bertalan Braun volt.

Ő nyerte a főnyereményt (egy repülőjegy Rio-ba oda-vissza).

Az ünnepi ebédet megtisztelték jelenlétükkel, többek között:

Maris Zsolt magyar főkonzul és neje; Dr. Peter Athanasiadis Ausztria konzulja; Sr.Thamas Bloch, Namibia konzulja; Sra Yvonne E. B. Slezinger és Levy Gleicher a Sunday Newstól; a Magyarház elnöknője, Piller Éva és férje; Dr. Homonnay László; Báró Ferenc von Kuhn, Sra. Zilda Muranyi és még sokan mások.

Hálás köszönet és gratuláció Saurer Ingridnek, aki hosszú évtizedek folyamán elévülhetetlen érdemeket szerzett nemes, önzetlen munkálkodásával a São Paulo-i magyar társadalmi összefogás szolgálatában!

Nemo

BALÁZS PÉTER OTTHON

Ismeri a Szeretetházat?

Nem zárda ez, se nem kórház!

OTTHONt igyekszünk teremteni,
ahol az idősök méltó módon élhetnek társaikkal.

Mielőtt dönt, jöjjön és ismerjen meg minket!

Rua Ribeiro de Moraes, 952

Freguesia do Ó,

São Paulo – SP

Ha több információt szeretne,

hívja az 55 (11) 3849-0293 telefonszámot!

József Attila Emlékév

Magyarországon az idén ünneplik József Attila születésének századik évfordulóját. A hazai megemlékezéseken túlmenően a 2005-ös esztendő az UNESCO is József Attilának szentelte és a magyar külképviseletek is több, mint 50 országban emlékeznek meg a nagy költőről.

Itt São Paulóban a magyar főkonzulátus a MIS (Museu de Imagem e Som) helységében április 12- május 15-ig mutatott be egy József Attilát ismertető kiállítást, és április 15-én este 8 órai kezdettel az Irodalmi Kör közreműködésével ünnepi estet rendezett.

Az ünnepélyt Maris Zsolt főkonzul nyitotta meg, aki megköszönte a São Paulói hatóságoknak és a MIS igazgatóságának, hogy lehetővé tették a József Attiláról való megemlékezést. Utána Maria Julia Arantes a MIS igazgatója örömeinek adott kifejezést, hogy helységeik rendelkezésre bocsájtásával hozzájárulhattak a magyar kultúra terjesztéséhez São Paulóban.

Az üdvözlések után egy hazai hanglemezzel Ádám Erzsébet és Sárossy Ede szavalták el József Attila "Rejtelmek ha zengenek" címmel kiválogatott szerelmi költeményeit.

Ezután Ascher Nelson, a költő elismerten legjobb portugál műfordítója

lépett a mikrofon elé. Nem beszédet mondott, hanem kellemes és közvetlen modorban ismertette József Attila munkásságát és jelentőségét a 20. század magyar irodalmában. Beszámolt a magyarból portugálra való versfordítás nyelvi nehézségeiről, aminek illusztrálására elmondta

néhány saját fordításának változatait is.

A műsor következő számaként Németh Sarolta és Tényi Gyula a költő három költeményét szavalták el magyarul és portugál fordításban, hatásosan érzékeltetve a nyelvi különbséget, de a ritmus azonosságát is.

Az ünnepély utolsó számaként a Sebő együttes CD-jén József Attila néhány szép költeményének megzenésített változatát hallottuk.

A megemlékezések befejeztével a jelenlevők átmentek a Múzeum egy másik helységébe, ahol a főkonzulátus gazdag bűfőjét élvezve még sokáig együtt maradtak

Kapos László

Ez történt...

„B” csoport: 1. Balogh Ferenc, 2. Gombert Károly, 3. Szenttamásy János Egon

„C” csoport: 1. Teleki Szilárd (Brazíliaváros), 2. Kenéz Tamás, 3. Teleki Elena (Brazíliaváros)

április 21-24.

A Szondi György cserkészcsapat nagy sikerű táborozása 34 fő részvételével a Figueira Branca-i „Erdély” Parkban. A téma Szent Erzsébet volt.

A jelmezek, a játékok, az örsök névválasztása (a lányok virágnevet, a fiúk péksütemény nevet választottak) mind-mind a Szent életével voltak kapcsolatosak.

A tábor vezetőségének célja a témaválasztással, hogy bővítsék a fiatalok és a gyerekek Magyarországgal, és annak neves személyiségeivel kapcsolatos ismereteit, ugyanakkor a táborozás kihívásai által elősegítsék az otthonról, magyar szülőktől kapott etikai és viselkedésbeli értékek elmélyítését.

április 29.

Még áprilist írtunk, de a Ropogósok kedves barátaikkal már Májjalist ünnepeltek a Schiffer tanyán, ahol az étel, az ital és a megszokott vidámság, viccelés sem hiányzott.

A Segélyegylet **ÖNKÉNTES** segítségét várja!

Fektesse kapacitásait, tehetségét olyan tevékenységbe, mellyel közvetlen, vagy közvetett módon olyanok javát szolgálja, akiknek arra NAGY SZÜKSÉGÜK van!

Eligazításért hívja Árpádot a (11) 4439-8547 vagy a (11) 9688-7426 telefonszámon!

Ez történt...**május 1.**

Ünnepség a Balázs Péter Idősek Otthonában abból az alkalomból, hogy végéhez közelednek a több hónapja folyó felújítási-átalakítási munkálatok. A felújításnak az a célja, hogy az Otthon alkalmassá váljon több lakó befogadására, illetve a meglévő helyek jobb kihasználására. Ez az ünnepség volt hívatott helyettesíteni a hagyományos Piros Tojás ünnepséget, melyre a felújítás miatt ebben az évben nem kerülhetett sor.

(lásd cikk a 10. oldalon)

május 4-5.

Nemzetközi Könyvvásár az Escola Politécnica São Paulo-ban a Magyar Ház sikeres részvételével.

május 5.

Cserkészbarátok vacsorája a Magyar Házban.

Schiffer Janó beszámolt rendkívüli üzbeigisztáni élményeiről, amivel egy csodálatos elvarázsolt világot nyitott meg a hallgatóság számára. A nagy érdeklődésre való tekintettel az érdekes és értékes előadásról szóló beszámolót közöljük.

(lásd cikk a 11. oldalon)

május 8.

Anyák napja

Köszöntjük az Édesanyákat!

(Az anyák napi magyar költeményeket lásd az 1.,7.,17. oldalakon.)

május 15.

A Református Egyház anyák napi megemlékezése. A 10 órakor kezdődő istentiszteletet a már hagyományos churrasco követte.

Majális a Szeretetházban

A Majális eredeti jelentősége összefügg a tavaszi természet megújulásával. Így, az idei Szeretetházban történt Majális - hasonlóan eredeti jelentőségéhez - teljesen jelképezte magának a Szeretetháznak megújítását is, hiszen akkor ünnepelték a sokáig elhúzódó felújítási munkálatok lezárulásának egyik szakaszát. (még lesz folytatás!) A kellemes időn, a kitűnő ebéden és a jó hangulaton kívül, volt alkalmunk tapasztalni azt, hogy a São Paulo-i magyar kolónia még mindig hasonló szociális érzékenységgel rendelkezik, mint majdnem 80 évvel ezelőtt, mikor megalapította a Brazíliai Magyar Segélyegyletet. Meglepetésünkre nemcsak, hogy több mint 100 fő jött el az eseményre, hanem bőkezűen hozzá is járultak anyagilag a reformköltségek fedezéséhez: a

csekkéből és készpénz adományokból bejött összeg felülmúlta a 3000 realt!

Az ünnepély programján Szentmise, házáldás, népi tánc és májusfaültetés szerepelt. Minden sikeresen lezajlott: a fiatal táncosok, a lelkész, a lakók és alkalmazottak egyaránt lelkesen hozzájárultak az ünnepély sikeres megvalósításához. Ám a főszereplő ez esetben is a látogató közönség volt: a nagy szív és bő kéz sokat segít a szűkölködőknek!

A Segélyegylet Igazgatósága ez úton köszöni meg a Szeretetház lakói nevében a vendégeknek a jelenlétet, a közreműködő önkéntesek segítségét.

A közösség eme jótékony gesztusait a Segélyegylet igazgatósága iránt való bizalom jeleinek tekintjük!

Koszka Árpád

Miről volt szó az öregcserkész-vacsorán?

Schiffer János, közismerten Janó, április végén Üzbegisztánban járt, immár sokadszor, és erről országról tartott beszámolót a legutóbbi cserkészvacsorán.

Mit tudtok Üzbegisztánról? Tudjátok, hogy hol van? Sőt, tudjátok, hogy ők testvérnépnek tartják a magyarokat, még Attila idejéből? Valamikor együtt laktunk Ázsiában.

Janó elmondta, hogy hol van az ország, mennyi a lakosainak száma, milyen a domborzata, melyek a folyói, történelmi mesés városai, melyek 1000 éve állnak (jó állapotban), érdekes régi történelméről beszélt, majd mint a Szovjetunió egyik tagállamáról, az új gazdasági rend megalapozásáról, a nehézségekről és az eredményekről.

Természeti kincsei mindig segítették az országot, a virágzó mezőgazdaság, a rengeteg gyapot, búza, ízletes gyümölcsök, diók, mindig hozzá segítene az ipar gyors fejlődéséhez. A muzulmán vallást számunkra elfogadható módon gyakorolják, az iskolákban európai módon tanítják a gyerekeket, és nincs írástudatlanság. Nemzeti sportjukat, a 'kurás'-t 40 ezer ember nézi a tűző napon, ahol a "küzdőszőnyeg" olyan meleg, hogy zoknit kell felvenni a sportolóknak. A brazilok mindig szépen szerepelnek, ismertek, körülrajongottak, a világbajnokságokon az előkelő második helyet foglalják el már évek óta.

Mi van még, ami érdekes? Hogy mit esznek, hogy öltözködnek, milyen a

modern ember, a modern város? Mit lehet elmondani egy országról 20 perc alatt? Hogy lehet 1000 év történelmét, gazdagságát így összefoglalni? Szeretnéd személyesen megismerni ezt az exotikus helyet? Én is! Ki tudja, majd egyszer ...

Nagy érdeklődéssel hallgatta a közönség az érdekes beszámolót, nézegették a szép könyveket, egyesek, -többek között Gida-felpróbálták a szép, hímezett, hosszú nemzeti kabátot, amit Janó ott kapott és itthon őriz.

Érdekes volt, gondolatban messze jártunk, s ki tudja miről álmodtunk az éjjel?

Ilona Bakocs Schiffer

Ismerd meg az óhazát!

Cserkészeink készülnek az ősrsvezetőképző júniusi magyarság-ismeretei vizsgáira. Cserkészvezető-tanáraink szorgalmasan tanítják az anyagot: a magyar nyelv- és irodalmat Kiss Sanyi; a földrajzot Kokron Edit; a történelmet Évabá (Piller Éva).

Csodálatos alkalom nyílt a vizsgázni készülők számára azzal, hogy Magyarországon tanulhattak a legutóbbi nyári szünetükben. Négy cserkészünk ismerhette meg a "HAZÁT", amelyről már annyit hallott: szüleitől, nagyszüleitől és a cserkészeten keresztül. Iskolát és tartózkodási helyet a magyarországi cserkészszervezet közreműködésével sikerült találni.

Az utazás megvalósítását egy hirtelen jött lehetőség anyagilag megkönnyítette. Az egyik cserkészszülő, Szabó Laci értesítést kapott a Latin-amerikai Magyar Szervezetek Szövetségétől (LAMOSZSZ) az Oktatási Minisztérium egyik pályázatáról, amit a 13. sz. Szondi György Cserkészcsapat vezetősége nem habozott azonnal kihasználni. A pályázat keretében a csapat végül 400 USD anyagi támogatást kapott a Magyar Oktatási Minisztériumtól az utazó cserkészek repülőjegyeinek kifizetéséhez.

Így tanulhattak a hideg télben Magyarországon **Bircak Patricia, Budavári Klára, Fekete Zsófia és Yamashita Totó.**

Beszámolóikat olvashatják Kedves Olvasóink a következő oldalakon.

Yamashita Totó (Tamás) saját maga írta beszámolóját MAGYARUL:

"Magyarországon nagyon jó volt. Sokat tanultam, és ismertem. Szegeden voltam, nem nagy város, de nagyon jó volt. Laktam egy családnál, Gondánaknál, akiknek van 7 gyermekeik, akkor sohase untam magamat. A magyar nyelvem, sokat nőt, és többet tudok most Magyarországról. Csináltam dolgokat, ami legalább itt Braziliában nem tudnám, pl-ul: sieltem, hó embert gyurttam, korcsójáztam a hóban, focisztam a hóban. Szerintem, most jobban ismerem magamat, és családomat, mert végül is, nem teljes brazilok vagyunk, inkább magyarok. Hát, szerintem ezek voltak a legnagyobb élményeim."

Sikerként könyveljük el cserkészeink magyarországi utazását. A Szerkesztőség a jövőben SIKEREINK címmel rovatot kíván indítani. Kérjük Kedves Olvasóinkat, hogy Önök is írják meg és küldjék el nekünk saját, fiaik, unokáik, barátaik sikerének történetét! Együttműködésüket előre is köszönjük!

Fekete Zsófia tartózkodása meghihlette a győri médiát is. Saját beszámolója portugálul a Minihíradóban olvasható.

Magyar cserkész lesz a brazil lány

Fekete Zsófia tanuló december 16-án érkezett Braziliából Győrbe. Nyelvet tanul.

Harmadik generációs külföldi magyar, nehezen beszéli „anyanyelvét”, ám cserkész őrsvezető akar lenni, és ehhez magyarul kell vizsgát tenni...

Alighogy Braziliában megkezdődött a nyári szünet, Fekete Zsófia repülőre ült, hogy a győri Prohászka-iskolában napi hat-hét órát töltsön tanulással. Lakóhelyén, Sao Paulóban télen sincs ilyen hideg, ráadásul ott éppen nyár van... A tizenöt éves Zsófia mégsem bánkodik az odahagyott nyár miatt. Azt mondja, élvezzi a prohászkás gyerekek társaságát.

A történelemórán hallottakból még nem sokat értett meg, az irodalom és a nyelvtan azonban jobban ment. Odahaza néhány Petőfi-költeménnyel már megismertették. Nagyszülei is magyar kivándorlók – csak hát a gyerekeik már portugálul tanultak az iskolában.

- Miként lehet, hogy magyar származásod ellenére éppen úgy festesz, mint egy braziliai portugál? – kérdezzük Zsófiát, mire lopva a tükör elé áll. Bizonyára arra kíváncsi: hogyan is fest egy braziliai portugál, magyar szemmel...

Vendéglátói, Tóth György és felesége gondoskodnak Zsófia programjairól, segítségükre van kislányuk, Kaszás-Tóth Cecília. A cserkészlányt a budapesti Tóth Zoltán kalauzolta a családhoz.

– New Yorkban találkoztam Dömötör Gáborral, az IBM korábbi dél-amerikai főnökével – meséli az üzletviteli tanácsadással foglalkozó vállalkozó.

– A Külföldi Magyar Cserkész Szövetség nevében arra kért, keressük meg a módját, miként tanulhatnának hazánkban magyarul az egykori amerikaiak unokái. Gimnazista gyerekek egy évre, vagy két és fél hónapra jönnének hazánkba tanulni. Addig is, amíg várjuk a programban szívesen részt vevő magyar családok jelentkezését, tapasztalatszerzési szándékkal öt-hat gimnáziumban elindítottuk a programot. A régióból egyelőre a győri Prohászka és a pápai református gimnázium vesz részt.

Forrás: <http://www.kisalfold.hu/>

Bircak Patrícia portugálul írott beszámolóját Nagypapája, Ráth Károly fordításában közöljük.

2004. november 29-én el sem tudtam képzelni, mi minden fog velem történni a következő három hónapban. Természetes, hogy nem, hiszen soha sem tudjuk mit hoz a jövő, de valamit várhatunk: jót vagy rosszat. Reméltem, hogy szép lesz az utazás, gyönyörű tájakon, de álmaimban sem képzeltem, mennyire jó lesz minden tekintetben, ahogyan aztán végül történt. A búcsúzkodás szomorú órája után megkezdődött a kaland! Utazás egyedül, találkozás addig ismeretlen rokonokkal, Budapest megpillantása a Dunával és a Lánchíddal. Megismerni az országot, amelyről kicsi korom óta annyit hallottam, tanultam és oly sok képet láttam, mindez egy hihetetlen élmény, kifejezhetetlen szóban vagy írásban. Ez sokkal, de sokkal több!

Két hét alatt megismertem Budapest legfontosabb idegenforgalmi nevezetességeit. Emőke nagynéném igen nagy buzgalommal tervezte a programomat.

Ezután következett a kisváros, ahol a leghosszabb időt töltöttem: Visegrád. Ott két hónapon át intenzíven tanultam. Ez kisváros, ahol mindenki ismeri és köszönti egymást. Nincsenek “szemafor”-ok (forgalmi lámpák). Az élet nyugodtan folyik. A “Visegrádi Fellegvár”-nak nevezett kivilágított kastély, mintha a

felhők fölött lebegne, ragyogja be a visegrádi estéket. A nappalok is szebbek a kék Dunával, úgyhogy az sem baj, ha valamiért összeszid a tanár: a fő az, hogy láthatod a havat, amint hull, hull egyre, mint a porcukor.

Árpád nagybátyám és felesége, Judit vendége voltam, akik egyszerűen szólva szenzációsak. Mindent megtettek annak érdekében, hogy kitűnően és boldognak érezzem magam. Minden arra irányult, hogy mindenben benne lehessek, tanulhassak, ismeretségeket köthessek, szórakozhassam. Egész idő alatt gondoskodás, óvás és nagyfokú szeretet sugárzott belőlük reám.

Utazásom célja a nyelv tanulása volt, ezért tanárnőm, Ili néni, alapvetően fontos része volt otlétemnek. Ő azonkívül, hogy tanított engem az Áprily Lajos Általános és Alapfokú Művészeti Iskola magyar nyelv tanárnőjeként, adott nekem magánórákat is saját otthonában. Főztünk is együtt, beszélgettünk az iskoláról és sétáltunk is. Megtanította nekem a végtelenül bonyolult, de ugyanakkor kihívó és csodálatra méltó magyar nyelv megtanulásához szükséges legfőbb szabályokat. Mikor a rendes tanulóknak délelőtt fizikaórája volt, én fölhasználtam hogy még több magyarórán vegyek részt

Ili néniel, ami engem sokkal jobban érdekelt, és aminek számomra komoly tartalma volt.

Sok különbséget vettem észre a mindennapi szokások terén. Amire például nagyon felfigyeltem az iskolában, az a tanulók fegyelmének külsőségei. Amikor a tanár belép a tanterembe, minden diák feláll. A tanár parancsol, mindenki engedelmessé válik; a tiszteleten alapuló kapcsolat (“respektus”) megteremtése kis korban elkezdődik. Már nálunk Braziliában, legalábbis az én iskolámban, nincsenek ilyen szigorú követelmények. Az a fegyelem, ami régesrég létezett, miként anyukám meséli, elkopott amint az idő haladt és a dolgok változtak.

Amit a legjobban élveztem, az a hó volt különféle megjelenési formáiban: építettem hóembert, rajzoltam hóangyalt, résztvettem hógolyozó csatában, síeltem és segítettem Árpádnak és Juditnak havat lapátolni a járdáról.

Tudom, hogy mindaz, amit utazásom alatt láttam, tanultam és tapasztaltam, hasznomra fog válni egész életemben. Minden pillanatot tudatosan, nagyon intenzíven éltem meg, és biztosan tudom, hogy hamarosan visszatérek!

A Ropogósok kérdeztek, én, **Budavári Klára** feleltem, Nagymamám, Budavári Hilda pedig lejegyezte, amit válaszoltam 2005. március 14-én a Pántlika táncpróba után.

Mikor jártál Magyarországon?

Mikor kicsi voltam, 5 éves, aztán mikor 7 éves és most 13 évesen, 2004. december 30. és 2005. február 20. között.

Miért cserélted föl a gyönyörű brazil nyarat zord magyar télre?

Több cserkész ment innen, hogy az itteni nyári szünetben ott tanuljunk egy iskolában, hogy jobban beszéljek magyarul a magyarságismereti vizsgára. Kíváncsi voltam milyen a nagyon hideg tél!

Na, és mi tetszett leginkább Magyarországon?

Minden tetszett! Az megint furcsa volt, hogy mindenhol, mindenki magyarul beszélt! A magyarok nagyon szimpik (szimpatikusak), vendégszeretők. Mikor azt mondtam, hogy Brazíliából vagyok, mindenki csodálkozott, mosolygott, kérdeztek mindenről, ami Brazíliában van, sokat a tengerről, Rio de Janeiróról, a focistákról, Ronaldinhoról. Klassz volt, hogy egyedül járhattam mindenhová, nem kellett félnem. Villamossal, földalattival, busszal, trolival mentem mindenhová. Sok csúnya szót tanultam, amit itt nem használhatok.

Hol laktál?

Nagyszüleim barátaival, akik Ropogósok, Budán a Sváb-hegyen. Ők voltak a pótszüleim, szerintem túl vigyáztak rám!

Melyik iskolába jártál?

Pannonia Sacra Katolikus Általános iskola 7. osztályába jártam Budán a Városmajor utcába. Az iskolába is tök egyedül (kíséret nélkül) jártam busszal, az nagyon klassz volt.

És milyen volt a magyar iskola?

Ott a tanároknak nem lehet csak egy "szia"-val, mint itt egy "oi"-al köszönni. Fel kell állni, amikor bejönnek az osztályba, szigorúak, de kedvesek is. Minden napra kell tanulni (nemcsak a vizsgára, mint itt), mert nem tudjuk, hogy mikor hívnak ki felelni. Töri (történelem), föci (földrajz), irodalom, nyelvtan, matematika, fizika, kémia, testnevelés, hittan, etika, biosz (biológia), ének, technika és rajz órák voltak.

Voltak nehézségeid követni a matematikát?

Nem voltak, mindent meg tudtam csinálni, mert jó a brazil iskola. Szerintem itt még jobban tanítják a matekot(matematikát), mint ott.

Milyen volt a koszt?

Az iskolában nem volt jó a kaja (ennivaló), de ahol laktam, Ildikó néni mindent nagyon finoman csinált. A világ legfinomabb pogácsáját Ő süti. A legjobb kaja egy görög gyros volt, azt is Ő csinálta. Híztam is!

Hogy bírtad a hideget?

Majd lefagyott az orrom, a lábam, a kezem, de azért sokat koriztam (korcsolyáztam), még este későn is szánkoztunk a Normafánál. Onnan gyönyörű a kilátás. Budapest fehérben talán a legszebb!

A fiúk sokszor megdobálták hógolyóval, én voltam nekik a célpont, mindenem átázott, csupa víz voltam mindig mire hazaértem. A magyar fiúk nagyon klasszak, beleválóak, viccesek, mások mint az itteniek.

Merre jártál?

Legtöbbet Budapesten, de voltam Miskolcon, Egerben, Aggteleken a barlangban is, Esztergomban, Szentendrén, Ráckeven, Szlovákiában.

A legtöbbet a Városligetbe jártam korizni, az volt a legjobb. Egy nap 6 órát koriztam, aztán nem tudtam mozogni, mert minden fájt.

Kikkel jártál?

A hetedikesekkel, a nyolcadikosokkal, édesapám unokatesóival, nagyszüleim tesóival (testvér), barátaival, az argentin cserkészekkel és táncsoporttal. A Moszkva téren találkoztunk a barátokkal, sokszor mentünk a Mammut bevásárló-központba.

Voltál színházban?

Igen, nagymamám innen írta, hogy hol, mit nézzek meg. Láttam az *Ezeregyévet* a Budapesti Táncszínházban, ami fent van a várban, az volt a legklasszabb! Vörösre tapsoltam a tenyeremet, nem engedték elmenni a táncosokat. A *Luxemburg grófját* az Operett színházban, az nem nagyon tetszett. Az volt az érdekes, hogy amikor egy régi (öreg)színész kijön a színpadra, olyan sokat tapsolnak neki, hogy nem is tudja mondani, amit kell. Szerintem nagyon sokat tapsolnak a magyarok. Ennél 15 percig tapsoltak, amikor vége volt. Az Operában a *Coppéliát* láttam. Az Opera az nagyon szép. Az Erkel színház nem szép, ott a *Háry Jánost* láttam, ami unalmas volt. A Magyar színházban láttam a *My fair lady*-t, az szuper jó volt. Ott is nagyon sokat tapsoltak. Az iskolában vetítették a *Bánk bán* c. filmet, de nem mentem el megnézni, mentem moziba, mert megvan DVD-n és úgyis meg kell nézni majd. Az iskola énekkarával énekeltem a Zeneakadémia Nagytermében, ahol az iskola már 9. alkalommal adott koncertet. Az nagyon szép volt. Zoli lefilmezte, hogy nagyszüleim láthassák.

Milyen emlékekkel jöttél vissza?

Minden nagyon jó, vissza akarok menni. Ott, mindenki szimpi (szimpatikus). Az osztályfőnök és mindenki az osztályban rajzolt egy szép oldalt egy kis könyvbe, sok verset, azokat elolvasták nekem az utolsó órán és ideadták nekem emlékebe.

Sok e-mailt írunk egymásnak, sok hülyeséget küldenek, nagyon hiányoznak.

Itt is klassz volt az iskolában, mert sokat kérdeztek a hidegről, a hóról, hogy lehet kibírni azt és hogy milyen az ottani sulis (iskola).

MINDENHOL JÓ, DE A LEGJOBB MAGYARORSZÁGON! OTT SZERETNÉK TANULNI!

Megnyílt a Művészetek Palotája

Egy rendkívüli művészeti komplexummal gazdagodott a dél-pesti Millenniumi Városcsopont. Másfél évszázados adósságát törlesztette a nemzet 2005. március 14-én a Művészetek Palotájának megnyitásával. Jó periódusban kezdi meg működését ez a Közép-Európában egyedülálló intézmény, hiszen most már, az Európai Unió tagjaként kötelezően elvárják tőlünk kulturális önazonosságunk, értékeink őrzését és fejlesztését; ugyanakkor az is hivatásunk, hogy a közönség számára lehetőséget teremtsünk más országok, köztük a szomszédunkban élő nemzetek kultúrájának a megismerésére. Ehhez a nagyszerű feladathoz biztosít kiváló helyszínt a Művészetek Palotája, amely nemcsak a mának, hanem a jövőnek is készült, ahol a hagyomány és az avantgárd a művészetek valamennyi ágában együtt, egymással termékeny kölcsönhatásban lehet jelen.

A ház középső eleme a Nemzeti Hangversenyterem, amely nagyzenekari, opera és a kamarazenekari produkciók befogadására egyaránt alkalmas. Az akusztika fontos eleme a pódium felett elhelyezkedő, a nézőterre is benyúló hangvető, amelynek szárnyai emelhetők, süllyeszthetők. A koncertterem teljes befogadóképessége összesen 1794 férőhely. Ebben az épületrészben lelt otthonra próbatermekkel, irodákkal,

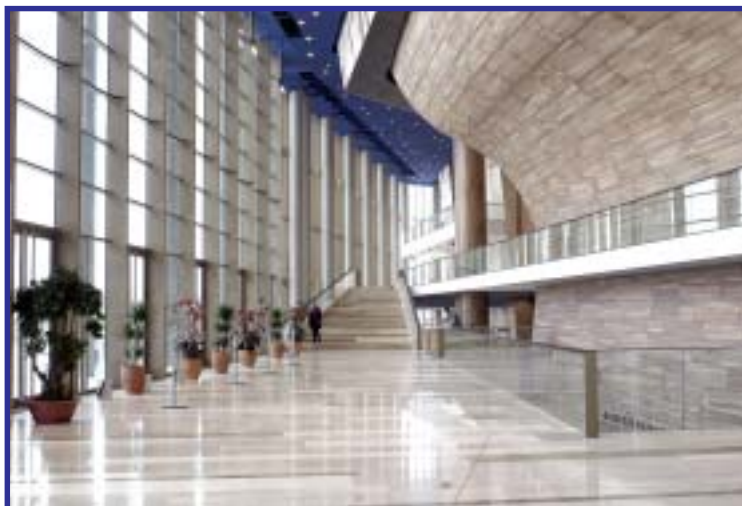
raktárakkal a Nemzeti Filharmonikus Zenekar, de természetesen más magyar zenekarok is fellépési lehetőséget kapnak a Nemzeti Hangversenyteremben.

A Ludwig Múzeum az épületegyüttes Duna-part felé néző szekciójában helyezkedik el, háromszor akkora területen, mint a budai Várban. Az első emelet az időszaki kiállítások helyszíne, a második, valamint a harmadik emeleti kiállítósínt terei az állandó kiállításnak adnak otthont.

A Fesztivál Színház a Művészetek Palotája keleti harmadában helyezkedik el, és a Nemzeti Táncszínház második otthona lett. Nem véletlenül, hiszen a 452 főt befogadó, legkorszerűbb technikával felszerelt akusztikus terem alapvetően

zenés produkciók számára készült. Lehetőség van itt folklór, táncprodukciók, klasszikus zenei kamarakonzertek, kamaraoperák, jazz estek rendezésére is. A színpad oldalszínpaddal és hátszínpaddal együtt összesen 750 négyzetméter alapterületű, különlegessége a mobil színpadnyílás. A Művészetek Palotájának létrehozását az Orbán-kormány kezdeményezte még Rockenbauer Zoltán minisztersége alatt. Gyurcsány Ferenc kormányfő ünnepi köszöntőjében azt mondta, a Művészetek Palotája azért is nagyszerű intézmény, mert amit az előző kormány elkezdett, azt közösen fejeztük be.

Forrás:
www.mno.hu, www.muveszetekpalotaja.hu

Könyvismertetés

Marosvári Attila: A Magyar Cserkészlet az emigrációban 1945 és 1956 között

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség (KMCSSZ) fennállásának 60. évfordulójára készült *Marosvári Attila: A Magyar Cserkészlet az emigrációban 1945 és 1956 között* című könyve. A Magyar Nyelv és Kultúra Nemzetközi Társasága által kiadott könyv ünnepélyes bemutatóját 2005. május 17-én tartották az URÁNIA Nemzeti Filmszínház Kávészóójában.

A magyar diaszpóra és a külföldi magyar fiatalok legnagyobb és legfontosabb működő világszervezetének a KMCSSZ-nek a története, nemzeti kultúránk kevésbé ismert része.

Az ünnepélyes könyvbemutatón a meghívott előadók (Lendvai – Lintner Imre, a KMCSSZ elnöke (USA); Dr. Né-

methy Kesserű Judit, a KMCSSZ Intéző Bizottsága tagja (Argentína); Marosvári Attila művelődéstörténész, a könyv szerzője (Szeged); Bakos István, a Bethlen Gábor Alapítvány Kuratóriumának elnöke (Budapest)) igyekeztek közelebb hozni, megismertetni a – nagymúltú, de 1948-ban erőszakkal fölszámolt hazai cserkészmozgalom hagyományait az emigrációban tovább éltető – szervezetet a hazai közönséggel. A KMCSSZ mai életét, táborait videofilmekkel is illusztrálták. A Kárpát-medencén túli magyar szórványban, világszerte működő KMCSSZ közel hetven cserkészcsapatának több ezer tagja, illetve vezetőiknek oktató-nevelő munkája, minősége a nyugati magyar egyházak és

a diaszpóra létének, jövőjének záloga. Az 1989-től újjáéledő Kárpát-medencei magyar cserkészlet ugyancsak sok segítséget, támogatást kapott és kap tőlük. Tapasztalataikkal hozzájárulhatnak a magyar ifjúság nemzeté neveléséhez is. Az emigráció rendkívüli körülményei közepette kialakított vallásos ifjúsági mozgalom hőskorszakát bemutató hiánypótló könyv, korabeli fotókkal és dokumentumokkal színesíti és hitelesíti mondanóját, e fontos szervezet első évtizedének négyszáz oldalas történetét.

A könyv a KMCSSZ-nél, illetve Magyarországon a könyvesboltokban kapható.

A Híradó interjúja Kárpáti László atyával

Kárpáti László atya csodálatos munkát végzett itt São Paulóban az utcagyerekekkel, és most Dél-Afrikában dolgozik. Július végéig a “szabadságát” nálunk tölti. Az alábbiakban megosztjuk olvasóinkkal e rendkívüli emberrel folytatott beszélgetésünk tartalmát munkájáról, melyhez szívből gratulálunk, büszkék vagyunk rá és további sikereket kívánunk!

Mikor és milyen érzésekkel jött el Magyarországról?

Magyarországot 1992-ben hagytam el. Kihívások előtt a “miként tudok megfelelni?” izalma tölti el az embert. Missziós hivatásomat a szociális evangelizációra másfél évvel szentelésem után (1980. június 14.) kaptam. A hangot megértettem, de mivel minden a természetem ellen volt, igyekeztem nem ugrálni. Mindig otthonülő típus voltam, szerettem olvasni, könyvtárban kutatni, zenét hallgatni. Soha nem képzeltem el, hogy valaha is Magyarországon kívül élek majd! Az elhárítás hadműveletét 12 évig “sikerrel” végeztem. Az elfojtott hivatás testi tünetekben tört ki: olyan migrénes fejfájások gyötörtek évekig, hogy néha a földön fetrengtem. Azután fel kellett adnom: “Megadom magam Uram!” – mondtam. Attól kezdve a fejfájás eltűnt.

Milyen kiküldetést kapott, hogy hol és mit tevékenykedjen?

1992-ben Írországba kerültem, ahol két nagyon szép évet töltöttem missziós felkészüléssel. A lekipásztori fővonal (hátrányos helyzetű gyerekek és fiatalok) adva volt, csak a helyet kellett kiválasztani. Három lehetőség adódott: Manila, Nairobi és São Paulo. Én ez utóbbit választottam, és 1995. január elején léptem Brazília földjére. Az első év a nyelv és a kultúra megismerésével telt el: elvégeztem a CNBB által fenntartott inkulturációs kurzust, majd félévet egy külterületi plébánián töltöttem. 1996 elején jöttem a központba. “Bras”-ban akkoriban működött egy papi közösség, amelyek

minden tagja elkötelezetten dolgozott a szociális evangelizáció területén. Onnantól kezdve gyakorlatilag folyamatosan dolgozom az utcagyerekek és fiatalok bünelkövetők között.

Milyen volt São Pauló európai szemmel?

Loucura! Hatalmas nyüzsgés, rendtelenség és rendezetlenség. Irdatlan szegénység, egyenlőtlenség és igazságtalanság. Rengeteg ember az utcán, köztük családok. Elképesztő volt az akkori “salario minimo” valóban minimális volta. São Paulót Maluf idejében kaptam el. Ez sok mindent elmond! Akkoriban a rendőrség egészen másként, ellenségesen, viselkedett. Bizony jobban féltém tőlük, mint az utcán élőtől.

Milyen nehézségeket kellett leküzdenie?

Lényegében már említettem. Nem volt politika az utcán élők megjavítására. Persze ehhez hozzátehetjük, hogy a periférián élők megsegítésére sem.

Milyen eredményeket ért el és mennyi idő alatt?

Még 1996-ban létrehoztuk a *Cheiro de Capim* nevű projektet. Ez mára az egyik legrégebbi, legismertebb projekt. 1999-től teljes három tanéven keresztül a Campo Limpo Egyházmegye intézetét irányítottam: fiatalok bünelkövetők rehabilitációja, rásegítő/felgyorsító képzés általános és középsikolás korúak számára, *telecurso* felnőttek, főleg a gyerekek szülei számára, szakképzés. A fiatalok bünelkövetők rehabilitációja olyan jól sikerült, hogy modellünket és módszerünket São Paulo állam is átvette.

Hogy került Dél-Afrikába?

Afrika mindig is a szívemben volt. Nyolc év kemény munkája után valami mást és máshol szerettem volna csinálni. Lehetőségeket kerestem az afrikai kontinensen. Végül a johannesburgi egyházmegye meghívott, hogy hasonló munkát végezzek. 2003. augusztus 27-én érkeztem Johannesburgba.

Hogyan hasonlítható össze a dél-afrikai az itteni munkakörével?

Gyakorlatilag nincs különbség. A két ország között is nagy a hasonlóság: szegények és gazdagok közötti különbség, javak igazságtalan elosztása, egyenlőtlenség. Ami a legnagyobb nehézséget okozza, hogy 11 nemzet és nyelv él együtt. A gazdag nem beszél a szegény nyelvét és fordítva. Az igazat megvallva, nagyon megszerettem Afrikát (is).

Milyen gyakran jár haza Magyarországra és milyen eseményekre?

A misszionáriusok számára meg van szabva, hogy 2-3 évenként mehetünk haza. Az elmúlt év “forgalmas” volt; édesapám betegsége és halála miatt kétszer is haza kellett mennem.

Otthon is vannak Páterek, akik a fiatalssággal foglalkoznak?

Természetesen vannak. Vannak olyanok is, akik a hátrányos helyzetű fiatalok rehabilitációjának szentelték életüket és hivatásukat.

Érintkezésben van velük?

Az interneten keresztül jónéhányukkal kapcsolatban vagyok és ötletekkel segítjük egymás munkáját.

Mi a véleménye a mai fiatalsságról, akár otthon, akár itt, akár Dél-Afrikában?

Nincs “mai” fiatalsság. Vannak olyanok, akik most fiatalok. Szerintem nagyon nehéz nekik. Eltűntek, vagy eltűnően vannak a tájékozódási pontok, értékek. A családnak nem csak a koncepciója változott meg, hanem maga a család is. Sok esetben – sajnos – már nem beszélhetünk családról. Nagyon sok fiatal elveszettnek érzi magát. A fiatalokat magukra hagyták, elhagyták. Ennek ellenére nagyon sok bizakodásra alkalmas adó jelet adnak. Mivel ők szenvednek, nagyon jól tudják mit kellene tenni. Ebben támogatjuk őket.

† ELHUNYTA K

2005.

január 21.	Henyei Tamás (São Carlos)	március 3.	Almay Kinga (Kunigunda)(Svédország)
január 24.	Rabóczkay Erzsébet	március 10.	Horváth Gizella (Szeretetház)
február 19.	dr. Pozsonyi Péter	április 26.	Dr.Farkasvölgyi István (Belo Horizonte)
február 25.	Szûcs Ilona	május 13.	Pálóczy András (Termas de Ibirá)

Az Úr fogadja Őket kegyelmébe!

Dr. Pozsonyi Péter (1915 - 2005)

Szomorúsággal a szívünkben helyeztük el örök nyugalomra február 19-én Dr. Pozsonyi Pétert az araçai temetőben. Szegényebbek lettünk egy jó, igaz emberrel, aki egy szebb és jobb világmindenségről és egy emberibb értékrendről álmódott. Pozsonyi Péterrel egy odaadó, lelkiismeretes, mindig segítőkész, egyenes gondolkodású, igaz ember szállt a sírba.

Életét a szó igaz értelmében az orvostudománynak és betegei sokaságának szentelte, akiknek időt nem kímélve igyekezett segíteni. Kítűnő diagnosztika hírében állt s ugyanakkor a ma már szinte nem létező, de otthon annyira ismert és elengedhetetlen ún. „házi orvos” alakját testesítette meg, aki betegeinek a nap bármely

órájában rendelkezésére állt. Ha hajnali 3-kor csengett a telefon a lakásán, azonnal beült kis kocsijába s robogott a legtávolabb eső kerületekbe is, hogy betegein segítsen és azok fájdalmán enyhítsen. Képes volt az éjjeli órákban is elrohanni a patikába, hogy a sürgősen beveendő gyógyszert megvegye és beadja a betegének. A magyar kolóniában Pozsonyi Péterrel kapcsolatosan az a szólás járta, hogy együtt szenved a betegeivel. Jól meggondolva ez megfelelt a valóságnak és hozzátartozott lelki koncepciójához. Idealista beállítottságánál fogva meg volt győződve, hogy a világ és az emberek végső fokon jók s ezért lelki szükségességének érezte, hogy az arra rászorulókat a

maximális odaadással szolgálja és segítse. Aki birtokában van ezen lelki adottságnak, akinek megvan a kapacitása ezen szolgálat kivitelezésére, az a szó klasszikus értelmében ember és humanista. Pozsonyi Péter minden kétséget kizáróan az volt.

Életének utolsó éveit betegsége következtében a maga transzcendentális világában, elszigeteltségben élte s szinte megszűnt minden kapcsolata a külvilággal, amit azelőtt oly annyira tudott értékelni.

Egyéniségére mindig emlékezni fogunk, nem csak orvosi tevékenysége, de felejthetetlen emberi értéke miatt is.

Dr. Vajda Gyula

Dr. Farkasvölgyi István halálára

2005. április 26-án hunyt el, mint tiszteletbeli magyar konzul, Belo Horizontében, életének 72. évében. Gyászolják: felesége Lelete Mares Guia, gyermekei és unokái, valamint a helyi magyar kolónia tagjai.

Amit tudunk róla, mint aranyérmes építészmérnökről, nemcsak az értékes tevékenysége tervekben, épületekben és cikkekben, hanem a sok együtt eltöltött, kulturális és baráti kapcsolat emléke, mely Belo Horizonte város fejlődésében ki nem törölhető, eseményekben dús múltat fog össze.

Szeretnék róla úgy írni, hogy ne legyen "hivatalos életrajz" belőle. Amint a nevét leírom, mögötte képek jelennek meg, mint fiatal bevándorló, kezében a budapesti építészmérnöki diplomával. Egyedül, egy új világban, más élet nehézségei között korrekt üzletembernek lenni, jó családfővé és honpolgárrá válni ... Mind a régi, mind az új hazában, hasznos, -mondhatom- nélkülözhetetlen tevékenysége zseniális tehetségre mutat. Részesé lett Minas Gerais állam új kultúr irányzatának, mely a jövőre is kiható. Ő maga mondta nemrégiben nekem és Ernő

férjemnek: "Hazai könyveim elszakadtak, de amit megmentettem, magával ragadnak, mert sokkal tudatosabban olvasom őket."

Ha még élne, azt mondanám neki: "Az életfilozófiádat nem a könyvek, de Te magad formáltad!"

Emlékét szeretettel őrizzük.

Paulinyi Lívია

* Paulinyi Ernőné az Academia Feminina Mineira de Letras elnöke.
- Presidenta Emerita

Gáti László: Memórias de um homem comum

Mindig nagy esemény, amikor egy honfitársunk leírja viszontagságos életrajzát. Így történt ez Gáti Lászlóval, akinek édesanyja izraelita, édesapja pedig katolikus volt és ő maga a papi hivatást követte. Könyvében részletesen leírja a második világháború alatt vele történt eseményeket, úgy hogy kortársai biztosan emlékezni fognak saját tapasztalataikra, míg azok akik annak idején nem voltak Magyarországon, vagy talán még meg sem születtek, megismerhetik történelmünk egyik legvéresebb és legszomorúbb historiáját. Valóban nagy élményt nyújtott a könyv elolvasása a második világháború alatti nehézségektől kezdve napjainkig. Már itt Brazíliában, 15 évi papi működése után, megkérte kilépését a

szereztesrendből és családot alapított. Szinte gyönyörködtető a vívódása a papi cölibátus és a házasság között, miután rátalált jövődő életpárjára, aki szintén magyar, Rióban.

Ami szép és tiszteletreméltó, hogy az elhatározása után is szeretettel, tisztelettel van hivatása iránt, sőt minden vágya, hogy a kettőt (hivatását és házasságát) folytathassa, ami azonban nem rajta múlik. Nagyon érdekes ahogy leírja a biztonságot adó, "gondtalan" szerzetespapi életből való kilépése után, amint belecseppen a mindennapi kenyérért való harcba. Gáti így ír a könyvéről magyarul: "Szeretném a São Pauló-i magyaroknak és a magyarokkal szimpatizáló braziloknak bemutatni

ezt az életrajzot, melynek címe: "Memórias de um homem comum." Egy Brazíliavárosban élő magyar barátunk átadta könyvemet Dr. Németh József magyar nagykövetnek a következő dedikációval: "Magyar vagyok, magyar, magyarnak születtem, magyar nótát dalolt az anyám fölöttem. - NB.: nem volt dajkám..."

A "Híradón" keresztül követem a magyar kolónia fejlődését és tevékenységét és, mondhatom, büszke vagyok rá, hogy ilyen szolidáris népnek vagyok a fia".

A könyv ez év januárjában jelent meg Recife városában, ahol a szerző él és ott nagy sikere volt.

A könyv kapható a Magyar Házban.

Kerecsendi Kiss Márton: Anyámnak csendes üzenet

Gondolj rám, ha szőkén ég a lámpa
és tetőnkön halk eső kopog.
Régi esték íze csurran számba,
én írok s te ingem foltozod.

Vacsoránk a kályhán már melegszik,
békésen terül szét jószaga.
A mai nap lábunk alatt fekszik,
szélét rágja már az éjszaka.
Szóttalan motozunk. Szól az eső.
Nyomában tipeg a gondolat.
"Még egy sor. Pont. Gondolatjel. Vessző.
"Hol lyukas még? Jaj, a gombokat!"

Vacsora után te olvasol még
az újságból s én megfogadom
most is magamban, mint annyi estén:
ókuláréd megcsináltatom.
Te sem felejtess pár jótanácsot
éjszakára s dobsz a tűzre még
s varródobozoddal és a vásott
szemüveggel csendesen kimégy.
Sír a parázs, a fa lángja sánta,
míg erőre kap és fellobog ...

Gondolj rám, ha szőkén ég a lámpa
és tetőnkön halk eső kopog.

CLASSIFICADOS

PLUMAS

Travesseiros e edredons
Reforma ou novos
Confeccionamos capas,
roupa de cama,
mesa e banho.

Falar com Marion ou Michele Tel: 11 3834 0911 ou 11 3835 9077

DAUNEN

Decken und Kopfkissen
Neue, Reinigung und
Umarbeitung
Tisch-,Bade-und Bettwäsche
Auf Mab

Mignon Chárika

Às quartas e sábados servimos

Almoço Húngaro

doces - petit fours- bolos- salgados

Av. São Gabriel, 501 Itaim
(11) 3079 2669

Planos de Saúde
Seguro de Auto
Residencial
Consortio

DAO
Corretora de Seguros

11-5182-0292
André Draskoczy
Cel 11-9928-5973
andre@dposeguros.com.br
andredrask@ajato.com.br

Kedves Olvasó!

**Kérjük, támogassa munkánkat azzal,
hogy megírja szíves véleményét,
észrevételeit lapunkról!
Fáradozását előre is köszönjük!
A Híradó Szerkesztősége**

Rua Gomes de Carvalho, 823 - Vila Olímpia
04547 - 003 São Paulo - SP
30desetembro@uol.com.br

JÖVENDŐBELI TAG

Tartson velünk, és legyen a
Segélyegylet új barátja!
Mit jelent ez az Ön számára?
- hogy támogatja a Balázs
Péter Szeretetházat;
- segít terjeszteni a magyar
kultúrát Brazíliában.
Hívjon minket
az 55 (11) 3849-0293-as
számon!